

25.52x34.69	1	עומד 6	ישראלי היום - מוסף חג	30/04/2021	77106368-8
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

ישראל היום | 30.04.21

101 שנות

06

ראש הממשלה
בנימין נתניהו

ניצחון לציונות המדינית

החולות סן רמו נסמכו על ההנחה שהיהודים ישבילו לעמדות באטגר החזרה לארכץ ● את הצייפות ההן אנו מghostים בהיקף נרחב מעבר לכל דמיון, כאשר אנו צועדים קדימה, בביטחון עצמת מדינתנו ובהפקתה לשיפור הצלחה עולמי ● נחكوك את החלטות הוועידה הציונית דרך מרכז למימוש חזון תקומה ישראל

הצית את שלחת הציונות 23 שנים לפני ועידת סן רמו. הרצל על האונייה לישראל, 1868

כליהם. דוברים פלשתינים מכנים את המזכירים שפזריםם לפני כ-100 שנים "פשע" ו"טורגדיה", בעודם פוטרים עצם מחשבון נפש על הקראיה להשמדת ישראל. גם הכוונה של בית הדין הפלילי הבינלאומי בהאג לאחקר את ישראל, יידען על פעולות שביצעו חילינו ומפקדינו כדי להגן על יישובים יהודים מפני המתקפות של ארגוני הטרוור, מעזותת כליל את הצד. אנו נמצאים כאן בזכות, ולא כוויםばかり. ניאבק בנחיות באוביינו, כמו גם בכל נסיך לנתק בארץן. את החוט בן אלף השנים שקשר אותנו לחבל מולדת. מגנה, התפתחויות החיויבות באורותנו ונוניות הרבה תקווה לעתיד המורה התקינו. הסכמי השלום והNORMALIZAÇÃO שכוננו במהלך השנה האחרון עם איחוד האמירויות, בחריין, סודאן, ומרוקו, מייצגים מפנה מהותי בעולם העברי כלפי ישראל. מדינות אלו אהירות רואות בישראל בעלת ברית איתנה במאבק באסלם הקיצוני. עוד לפני 100 שנים נקט האмир פיסל, מן הבולטים בשילטי ערבי, קו מתון שצדד בשיתוף פעולה בין ערבים ליהודים. אנו ממשיכים מגמה זו בקידום הביטחון והשלום, הקרמה והשגות, למען עמיינו ומדינותוינו. נחكوك את החלטות סן רמו בתודעת האומה הציונית דרך מרכז למימוש חזון של תקומה ישראל. ●

בכוח וזכות שאין גדומה ממנה להכות שורש בארץ ישראל ולהנaging בה סדרי חיים מטאימים.

כמוון, ראייה מפוכחת נדרשה מאייתנו גם ברגעី הצלחה על החלטות הוועידה בסן רמו שאושרו על ידי נציגי חבר הלאומים. ידוענו שאסור לנו לשבת בחיבור יידיים. להפוך: עליינו לפתח במשנה מרץ את הארץ, להפריח את שמותיה, להביא אליה המוני עולים, להקים בה כוח מגן, לבנות וליזור בחומר וברוח.

בזכות מאמץ הדורות עלה בידינו לחדר את עצמות ישראל, בבחירה עצמת מדינתנו והפקיתה לסיפור הצלחה קדימה, בבחירה שסמכה לנו לשאת כבודם של יושב הראש סן רמו. ראייה מפוכחת נדרשה על החלטת בידינו.

איןנו זרים בארץנו

למרבה הצער, יש מי שעדיין מתחשים לאמת ההיסטוריה שمبرטה החלטות הציונות לאמת ההיסטוריה, וחותמות סן רמו. שורש הסכסוך עם הפלשתינים נעה בסירוכם העקי להכיר בזכונות, בלאגי טימיות של הבית הלאומי היהודי ובמדינת ישראל בגבולות כלשהם

תולדות הציונות שומר מקום של כבוד בעיר הקיט האיטלקית סן רמו, שלפני 101 שנים הוכרה בה רשות וכתו של העם היהודי להגדרה עצמית במולדתנו – ארץ ישראל.

23 שנים לפני ועידת סן רמו, שהחכינה בראשותן של המעומות המנচאות במלחמות העולם הראשונה, החלה לבסוף השלהבת הציונית שהצית בנימין ואב הרצל. בעקבות הקונגרס הציוני הראשון כתוב הרצל בחוש נבואי "בבזיל יסדרתי את מדינת היהודים". באותה עת, 1897, הוא ידע שאםירה כזאת תעורר חוק מכל עברה. אבל הצלח הוסיף חמיש שנים – לכל היותר 50 שנה – יכירותם במאם דינין זו. אך אכן אירע.

שני עשרים אחר הקמתה של ההסתדרות הציונית העויה לימי פרסמה ממשלת בריטניה, בנובמבר 1917, את הצה"ר רת בלפו, בركע הרגע המכונן עמדו מאציו עמנואל ליסייע להצלחת הצבא הבריטי במלחמה הגדולה. כשהשר החוץ של בריטניה, ארתו ג'יימס בלפור, חתום על ההצהרה שבריטניה תתמוך בהקמת בית לאומי לעם היהודי בארץ ישראל, וכתחת הצהרה בلفור: "לפתע זה או רוחן, חייק אותנו וחידש את חיינו. וזה ה'מגנה בריטניה' שלנו, וזה אותה הקרהיה כמו בזמננו של המלך כורש".

שוב גורלנו בידינו

עוד שלוש שנים חלפו, וב-1920 הגיעו לתהנה נוספת בנתיב ההצלחה של הציונות המדינית. בסן רמו אימצו המעומות משפטית את ההחלטה בלפו. הן העניקו לבריטניה את המנדט על ארץ ישראל כדי שתישמש את ההחלפה על הקמת ביטנו הלאומי. זו כבר לא הייתה רק "הצהרה", כי אם צעד ממשי לוגשתם שאיפותינו והלאומיות בנחלת אבותינו.

לונכת ההישג הדיפלומטי הכללי רגיל, שהיישוב העברי כולם התעלות רוח. כמה שביעות אחרי נפילת יוסף טרוי מפלדור וחבריו בקרוב תל חי ופְּרַעֲוָת תַּרְפִּישׁ שביבעו פורע עים ערבים בירושלים ובביבשת, התוגה התחלפה בשמה בכירה. כשבשורות סן רמו הגיעו לבית הכנסת שבו התפער לרב אברהם יצחק קוק וצ"ל בירושלים, ביררכו הנוכחים "שהחיהנו" בדורות גיל ושרו מומורי תהילים. תרועות שופר נשמעו מסביבם.

ההיסטוריה וחוקר הספרות פרופ' יוסף קלונז, שהה מורה דגון של אבי, עמד על שלושה הישגים מוהרים של "מאורע סן רמו": ראשית, המשך התהילה של יציאת הציונות מארון זוית אל הזירה הבינלאומית. הרעיון הציוני חיל לחיות עניינו של העם היהודי בלבד, אלא שמעו נישא בכל הארץ. שנית, מחויבות חתומה לפירעון מצד המעומות בברכיה היזירודים מן הגלות לעידן של גאות. שלישי, החוזרת השליתה בגורלנו לירינו שלנו החלטות הוועידה בסן רמו מחדש את רגש האדנות של היהודים, מבונן החובי של המושג. אנו רשים

למרבה הצער, יש מי שעדיין מתחשים לאמת ההיסטוריה שمبرטה החלטות הציונות לאמת ההיסטוריה, וחותמות סן רמו. שורש הסכסוך עם הפלשתינים נעה בסירוכם העקי להכיר בזכונות, בלאגי טימיות של הבית הלאומי היהודי ובמדינת ישראל בגבולות כלשהם